

Az igazaknak a sötétségben világosság támad,
ő, az irgalmas, könyörülő és igaz.
(Zsolt 111,4)



A Gödöllői Premontrei Apátság közössége és a gyászoló rokonság
tudatja mindenkivel, aki ismerte és szerette, hogy rendi testvérünk,

Eördög László Benedek O. Praem.

hosszan tartó, türelemmel viselt betegség után 2023. október 26-án
Zsámbékon, rendtársai körében, szentségekkel megerősítve elhunyt.

A lelki üdvéért bemutatott gyászmise

2023. október 31-én, kedden 14 órakor kezdődik **Gödöllőn**

a Fácán sori premontrei templomban, majd a

Fácánosi Premontrei Sírkertben helyezzük őt örök nyugalomra.

Eördög László 1933. december 5-én született a Veszprém vármegyei Ósiben. Már kisgyermekként papnak készült, ezért egyházi iskolákban tanult, de az akkori történelmi helyzetben ez csak nagyon viszontagságosan volt lehetséges. Néhány évvel ezelőtti, saját kezével írt visszaemlékezésében így ír erről:

„1947 szeptemberében kezdtem tanulmányaimat a Veszprémi Kegyesrendi Római Katolikus Általános Fiúiskolában (gimnázium alsótagozata). Az általános iskola hetedik osztályát kezdtem. 1948-ban az iskolát államosították. A nyolcadik osztályt az államivá vált iskolában folytattam. 1949-ben a Veszprémi Egyházmegye küsszeminaristája (gimnázium felső tagozat; nem államérvényes bizonyítvánnyal) lettem. Két gimnáziumi osztályt elvégeztem. 1951-ben az iskolát, illetőleg az intézményt államosították. 1951 szeptemberében magánvizsgát tettem Esztergomban az állami iskolában (I. István Állami Általános Gimnázium), a gimnázium első osztályából. Rendes tanuló lettem a gimnázium második osztályában az Esztergomi Római Katolikus Ferences Általános Gimnáziumban az 1951/52. tanévben. 1952-ben magánvizsgát tettem a gimnázium harmadik osztályából a budapesti V. kerületi Eötvös József Gimnáziumban. Az 1952/1953. tanévre a gimnázium negyedik osztályos tanulója lettem. 1953-ban érettségiztem. 1953 szeptemberében felvettek a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem kémia-fizika szakára. Itt öt félévet befejeztem.”

Az egyházi iskolák 1948-as államosításával megszűnt a hittantanulás lehetősége is. Eördög László egyetemi évfolyamtársaival együtt kiscsoportos hittanórát tartott diákoknak, gyermekeknek. Hallgatótársaival ezen felül lelkigyakorlatokat szerveztek maguknak, az egyik ilyen találkozott először 1953-ban Fényi Ottóval, aki később a premontrei rend és gimnázium gödöllői újjászervezője lett. Az államhatalom nem tűrte ezeket a hitélettel, vallással kapcsolatos összejöveteleket. László atya így emlékezett vissza erre:

„1956. január 16-án az ÁVH letartóztatott állam elleni szervezkedés vádjával, amely a magyar római katolikus egyház elleni támadás formája volt. Nyolc hónapot tartottak vizsgálati fogságban. 1956. szeptember 19-én 8 hónapi szabadságvesztésre ítélték. 1957 februárjában az egyetem vegyész szakán folytattam egyetemi tanulmányaimat. 1959 márciusában kaptam meg vegyészdiplomámat. 1959. április 1-jével kezdtem dolgozni az Országos Mezőgazdasági Minőségvizsgáló Intézetben, ahol kémiai laboratóriumi munkát végeztem. 1963. április 1-től 1992. december 31-ig az Országos Borminősítő Intézetben dolgoztam.”

Közben Fényi Ottó atyának köszönhetően 1960-ban titokban belépett a premontrei rendbe. 1967. március 7-én letette a szerzetesi örökfogadalmat, de pappá szenteléséről Magyarországon szó sem lehetett. Ezért Lengyelországban, a Krakó melletti Tyniec bencés kolostorában szentelték 1967. augusztus 17-én diakónussá, 1968. május 2-án pappá.

Amikor 1990-ben visszaállították jogaiba a premontrei rendet, aktív szerepet vállalt a Fácán sori templom építésében, a rendi élet újrakezdésében és novíciusok képzésében, valamint a gimnázium 1992-es újraindításában. Az iskolában igazgatóhelyettesi feladatot is vállalt, valamint 1993-ban megszerezte a kémiatanári diplomát arra az esetre, ha kémiatanár hiányában neki kellene ezt a tárgyat tanítania.

1994-ben nyugdíjas lett, ám aktivitásából semmit nem veszített. Naponta végezte a zsolozsmát és misézett, intézte a rend ügyeit és segítette az öregdiákok egyesületét.

Megromlott egészségi állapota miatt 2016-ban Zsámbékra költözött, ahol a premontrei nővérek és zsámbéki rendtársai szerető gondoskodása vette őt körül mindvégig. 2023. október 26-án hosszan tartó, de türelemmel viselt betegség után rendtársai körében itt hunyt el.